

Sabrina Wrocklage, Europees kampioen beren maken.

Foto: Jan van den Brink

Sabrina beregoed in beren maken

Knutselen deed de 24-jarige Sabrina Wrocklage uit Borken als kind al heel graag. Op het idee om beren te maken kwam zij bij toeval een jaar geleden. Ze is zeer succesvol met haar hobby.

Door MARLIS DE RADEN

Sabrina heeft al tientallen kleine en grote beren tussen de 8 en 80 centimeter gemaakt, stuk voor stuk erg geslaagd. Voor de lol heeft zij onlangs meegedaan aan de Europese kampioenschappen beren maken in Essen. Ze won meteen in de categorie beginners met het beertje Larry de eerste prijs. Sabrina: „Nooit gedacht dat ik in de prijzen zou vallen. Het was

echt alleen maar om te proberen, want op zo'n tentoonstelling kom je mensen tegen uit de hele wereld. Het mooie is dat we allemaal met dezelfde hobby bezig zijn, ook al lijken de beren niet op elkaar en heeft iedereen zo zijn eigen methode.” Dat de beren van Sabrina allemaal glimlachen is niet verwonderlijk want ook zij maakt een vrolijke, opgewekte indruk. Beroepshalve heeft zij niets met beren of speelgoed te maken en werkt zij op kantoor bij de Kreis Borken. Omdat zij nog bij haar ouders thuis woont kan zij veel vrije minuten aan het maken van beren besteden. „Tijdens / het tv-kijken ben ik bezig. Ja eigenlijk altijd behalve als mijn vriend er is of een vriendin

langs komt. Ik wil het ook niet overdrijven al lijkt het er langzamerhand wel op omdat mijn hele kamer al vol staat met beren. Het is een leuke hobby, omdat iedere beer weer anders wordt. Natuurlijk ook niet helemaal anders omdat er toch een groot stuk van mezelf in zit en dat kom je ook weer bij de beren tegen. Maar de gezichtsuitdrukking blijft dezelfde.” In het begin werkte Sabrina volgens voorbeelden, nu maakt zij meestal haar eigen ontwerpen. Een beer kost tussen de acht en veertien uur werktijd. Zij gebruikt alleen hoogwaardig materiaal dat ook bij het maken van de bekende Steiff-teddyberen wordt verwerkt. „Dat is behoorlijk duur maar ik wil ook geen

andere stof gebruiken, ook maak ik alleen maar beren in de kleuren licht en donkerbruin, geen zwart of wit, dat past niet bij mij. Ik zou ook geen materiaal bestellen zonder dat ik het zelf heb gezien en gevoeld.” Alle beren hebben een naam en dragen een naambordje: „Pas wanneer ze klaar zijn en me aankijken kan ik de passende naam bedenken. Ook hou ik er niet van om de beren echt aan te kleden. Een sjaaltje of hoedje, soms ook een klein jurkje dat gaat, maar niet te veel. Het aankleden doe ik niet zelf, dat ligt me niet. Mijn moeder heeft een paar spulletjes gehaakt en gebreid, die passen perfect en staan ook heel mooi.” Tot nu toe heeft Sabrina de beren alleen voor familie

vrienden en zichzelf gemaakt. Toch wil zij om de hobby te kunnen blijven betalen, op enkele uitzonderingen na, beren gaan verkopen. „Dat is niet eenvoudig en Larry met wie ik de eerste prijs heb gewonnen zal ik nooit wegdoen, maar ook de andere beren zijn een stuk van mezelf. Ik zou ze ook nooit weggeven aan iemand die het niet waardeert en de beer in een hoek laat liggen. Daarom denk ik dat ik ook bij het verkopen niet zo gemakkelijk afstand zal kunnen doen. Maar ik wil eigenlijk wel verder gaan met mijn hobby en kan ook niet alles bewaren.”

 Belangstellenden kunnen voor meer informatie terecht onder www.sabrinas-teddyland.de